

bliver 0, men en Ejendom, som har en Værdi af 4,000 Kr., som ogsaa stiger med en Værdi af 3,900 Kr. vil derefter komme til at svare Jernbaneskyld af 3,900 Kr. Ærede Medlemmer maa kunne indse, at dette er saa urigtigt og saa uretfærdigt som overhovedet tænkes kan.

Der er ogsaa andre Punkter i Forslaget, som jeg synes, vi maa have forandrede, inden det bliver til Lov. Der staar i § 5, at de i § 5 i Loven af 15. Maj 1903 nævnte Ejendomme ere fritagne for Jernbaneskyld. Det er nogle Ejendomme, som, hvis dette vedtages, komme til at staa i en underlig Stilling. Der er nævnt i § 5: Skoler, Gymnastik-, Øvelses- og Forsamlingshuse og deslige. Nu tænker jeg mig, at der ligger saadan en Ejendom med et Jordareal til Gymnastik- og Øvelsesplads eller lignende, det tilhører et Aktieselskab, som driver det i nogle Aar, men naar der kommer en ret betydelig Værdistigning, sælge de Ejendommen og lægge Øvelsespladsen andet Steds hen, saa at de stoppe Pengene i deres egen Lomme. Men det forekommer mig, at de, der have anlagt Jernbanen, det Samfund, der har skabt Værdierne, skulde ogsaa have denne Værdi.

Saa er der Bestemmelsen i § 11 om, at det, der indkommer i Jernbaneskyld, skal fordeles til alle, som ere interesserede i Jernbaneanlægget, det vil sige dem, der have taget Del i Bekostningen. Deraf følger, at ved Jernbaneanlæg, hvor private have ydet Tilskud, skulde de ogsaa have Del i Jernbaneskylden. Men for det første vil det volde meget store Vanskeligheder og Arbejde at faa det udregnet, og dernæst tror jeg, at de Folk, som saaledes give Tilskud til en Jernbane, gøre det i samme Udstrækning, som de tro at have Fordel af Jernbaneanlægget, og derfor mener jeg, at private ikke skulde have Del i det, som kommer ind i Form af Jernbaneskyld. Det skal kun være en samfundsmæssig Indtægt, ikke en privat Indtægt. Der kunde være adskilligt andet at sige til Lovforslaget, saaledes, som det foreligger, men det vil jo komme i Udvalg, og der vil der da være Lejlighed til at gaa alle Paragrafferne efter. Jeg skal derfor ikke opholde mig synderlig mere ved Paragrafferne, i hvert Fald paa dette Tidspunkt.

Den ærede Ordfører for Højre (Wenzel Neergaard) var forbavset over, at Landstinget er gaaet med til dette. Det har ikke forbavset mig i synderlig Grad, men det har derimod forbavset mig i allerhøjeste Grad at høre Reformpartiets Ordfører (L. Rasmussen) tale om denne Sag.

Den ærede Ordfører er tilfreds med Lovforslaget, saaledes som Landstinget har vedtaget det, i alt væsentligt, og han er særlig godt tilfreds med de 10 pCt., som Landstinget har sat ind i Lovforslaget. Hvis den ærede Ordfører for Reformpartiet her er enig med sit Parti, vidner det ikke synderlig om, at dette Parti mener det vel med sit eget Program, som det udsendte sidste Efteraar, og jeg kunde ønske at høre, om Reformpartiet virkelig vil have sit Program fortolket, saaledes som man har Ret til at fortolke det efter de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Partiet nylig har høvdet.

Den ærede Ordfører sagde, at det vilde være en Beskæmmelse for Lovgivningsmagten, om de Baner, som ere under Bygning, ikke kunne komme i Brug, fordi denne Lov ikke kan gøres færdig. Det vilde naturligvis være kedeligt for disse Mennesker, der have begyndt at bygge Jernbanerne, at de ikke kunne faa dem i Brug, fordi denne Lov ikke er vedtagen. Men de, der begyndte paa Baneanlægene, maatte dog vide, under hvilke Forudsætninger de begyndte, at de ikke kunde faa Banerne i Brug, forinden en saadan Lov var vedtagen, og de kunde ikke have nogen som helst Sikkerhed for, at Loven blev vedtagen i denne Samling. Jeg skal indrømme, at der er store Vanskeligheder for de Folk, der staa saaledes, og at vi derfor bør gøre, hvad vi kunne, for at faa Lovforslaget færdigt, men saa mener jeg rigtignok ogsaa, at man bør strække sig noget længere, end man har gjort i Forslaget, saaledes som det foreligger fra Landstinget, hvis man ønsker at faa det færdigt. Det, der bydes, er saa lidt, at Folketinget ikke kan være tjent med at vedtage det, saaledes som det er.

Den ærede Ordfører for Højre var egentlig imod selve Tanken, men han havde af Forholdene ude ved Kystbanen lært, at der dog er nogen Grund til at tage en Værdistigning af de Ejendomme, som stige stærkt i Pris ved Anlæg, naar Salg først har fundet Sted. Det forekommer mig, at man har Ret til at sige, at i det Øjeblik en Værdistigning er konstateret, er det Tidspunkt indtraadt, da Samfundet har Ret til at inkassere den. Den ærede Ordfører for Højre sagde endvidere, at det er en dobbelt Beskatning og tillige en vilkaarlig Beskatning, det sidste, fordi Skyldraadene vilde vurdere forskelligt paa de forskellige Steder i Landet; deri er jeg noget enig med den ærede Ordfører, men jeg tror saa ogsaa, at vi maa blive